ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΕΔΟΘΗ ΜΟΙ ΠΑΣΑ ΕΞΟΥΣΙΑ

Τοῦ ἀρχιμανδρίτου κ. Χριστοφόρου Παπουτσοπούλου Ἱεροκήρυκος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποὺ θλέπουν οἱ μαθηταὶ τὸν Κύριον μετὰ τὴν ἀνάστασίν του. Τὸν εἶχαν ἴδει πολλάκις προηγουμένως διότι ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν «δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς ἐλάλει τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. α' 3). Ἀλλ' ἰδοὺ τώρα ἦλθε πλέον ἡ ὥρα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἐπίγεια σκηνώματά του ὁ ἀναστὰς Θεάνθρωπος. Οἱ μαθηταί του δὲν θὰ τὸν ἴδουν πλέον μὲ τὰ μάτια τοῦ σώματος. Πρόκειται νὰ ἀνέλθῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἀπὸ ὅπου κατῆλθεν. Εἰς τὴν τελευταίαν λοιπὸν αὐτὴν καὶ ἐξαιρετικῶς συγκινητικὴν συνάντησιν δίδει ὁ Κύριος τὴν μεγάλην διαθεβαίωσίν του πρὸς τοὺς μαθητάς του. «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Τώρα πλέον, μετὰ τὴν σταυρικήν μου θυσίαν, μετὰ τὴν πλήρη καὶ τελείαν ὑποταγὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ οὐρανίου Πατρός, τώρα ὅπου ὡς νικητὴς τοῦ θανάτου καὶ θριαμβευτὴς τοῦ Ἅδου τριήμερος ἀνέστην, τώρα πλέον ἐδόθη καὶ εἰς τὴν ἀνθρώπινην φύσιν μου πᾶσα ἐξουσία εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ πράγματι. "Ολα τώρα πλέον ὁ Ἰησοῦς τὰ ἐξουσιάζει, ὄχι μόνον ὡς Θεὸς ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος. Οἱ φυσικοὶ νόμοι, μὲ τοὺς ὁποίους κινεῖται, τὸ σύμπαν ἀνέκαθεν, εἰς τὸ θέλημά του ὑπακούουν. Ὁ οὐρανὸς ὑπακούει εἰς τὰ κελεύσματά του καὶ ὁ ἅδης εἰς τὴν παντοδύναμον προστάγήν του. Εἰς τὸ ὄνομά του κλίνει πᾶν γόνυ ἐπουρανί καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία». "Οχι ἐξουσία περιωρισμένη, ὄχι ἐξουσία, ἡ ὁποία ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς διαθέσεις τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐξουσία ἀπεριόριστος, ἐξουσία ἀπόλυτος. Καὶ ὄχι μόνον εἰς τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐπουρανία, ἐπίγεια καὶ καταχθόνια κλίνουν ἐνώπιόν του καὶ ἐκτελοῦν τὰς βουλάς του καὶ τὸ θέλημά του.

* * *

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία».

Ἡ βεβαίωσις αὐτὴ τοῦ Κυρίου πρέπει νὰ γεμίζῃ τὴν ψυχὴν μας ἀπὸ θάρρος καὶ ἀνδρείαν καὶ νὰ ὁπλίζῃ τὰς καρδίας μας μὲ καρτερίαν καὶ ὑπομονήν. Καὶ ὅμως, πόσον μικρόψυχοι εἴμεθα πολλάκις οἱ ἄνθρωποι, ὅταν συναντῶμεν δυσκολίας καὶ ἐμπόδια εἰς τὴν ἐπίγειον πορείαν μας. Νομίζομεν ὅτι ἡ στρατευομένη ἀθεεῖα ὅτι οἱ ἀρνηταὶ τῆς θεότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ θριαμβεύσουν καὶ νὰ διαλύσουν καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν Ἐκκλησίαν του. Ἀλλὰ ποία δύναμις ἀνθρωπίνη δύναται νὰ ἀντιπαραθλῆθῇ πρὸς τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸν σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Ἰησοῦν;

"Αν ὁ Κύριος ἦτο δυνατὸν νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ καὶ νὰ ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν φωνήν του, θὰ μᾶς ἔλεγε: Ναί, «ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Καὶ εἶναι αὐτή, ἡ ἐξουσία τοιαύτη, ὥστε «ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ἡμῖν» (Ἰωάν. ιστ' 23). Μὴ ἀπελπίζεσθε, ὅταν αἱ προσπάθειαί σας καὶ διὰ τὰς ἀνωτέρας καὶ ἁγιωτέρας ἐπιδιώξεις σας δὲν ἐπιτυγχάνουν. Κάμετε σεῖς μὲ σταθερότητα πᾶν ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς καὶ ἀφήσατε τὴν τελικὴν διευθέτησιν τῶν προβλημάτων, ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν, εἰς τὴν ἰδικήν μου ἀγαθότητα καὶ παντοδυναμίαν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ κύριος τοῦ κόσμου. Ἐγὼ εἶμαι ἐκεῖνος ἐναντίον τοῦ ὁποίου αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις δὲν ἠμποροῦν νὰ κάμουν τίποτε.

«Ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Ζητήματα ἐπίγεια σὲ ἀπασχολοῦν, ἀδελφέ μου; Προβλήματα δυσεπίλυτα ὀρθώνονται ἐνώπιόν σου; Αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτόν σου ἔρημον καὶ ἐγκαταλελειμμένον καὶ ἀδύνατον ἐπὶ γῆς; Ἀλλὰ, διατί τὸ λησμονεῖς; Εἰς τὸν Κύριόν μας «ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Κατέφυγε εἰς αὐτὸν μὲ τὴν προσευχήν. Ζήτησέ του νὰ τακτοποιήσῃ αὐτὸς καὶ νὰ λύσῃ αὐτὸς τὰ προβλήματά σου, νὰ σὲ ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν καὶ νὰ διανοίξῃ ἐνώπιόν σου ἐλεύθερον τὸν δρόμον, διὰ νὰ ζήσῃς ἥσυχος καὶ εἰρηνικὸς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς σου.

«Ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς». Τὸ αἰώνιον μέλλον σὲ ἀνησυχεῖ: Ὁ ἀτίθασος χαρακτήρ σου σὲ κάμνει νὰ ἀμφιβάλλῃς διὰ τὴν σωτηρίαν σου; Θεωρεῖς προβληματικὴν τὴν κληρονομίαν τῆς αἰωνίου ζωῆς; Ὑπολογίζεις καὶ ἀναμετρᾶς τὰς ἁμαρτίας τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ παρόντος καὶ σοῦ φαίνεται ὅτι ὁ οὐρανὸς δὲν εἶναι διὰ σέ; Ἀλλὰ διατί λησμονεῖς τὸν Ἰησοῦν; Εἰς ἐκεῖνον «ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς».

Ἡ ἀγαθότη σου σὲ θλέπει ποὺ ἀγωνίζεσαι καὶ προσπαθεῖς νὰ ζῇς συμφώνως μὲ τὰς ἐντολάς του. Καὶ λοιπόν, ἔχει ἑτοιμάσει καὶ διὰ σὲ τόπον εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν του. Ἰδική του εἶναι ἡ βασιλεία καὶ αὐτὸς τὴν ἐξουσιάζει. Ποῖος θὰ τὸν ἐμποδίσῃ νὰ δείξῃ καὶ πρὸς τὸν χειρότερον ἁμαρτωλὸν τὴν φιλανθρωπίαν του, ὅταν ὁ ἁμαρτωλὸς συντετριμμένος κρούῃ τὴν θύραν τοῦ θείου ἐλέους, μετανοῇ καὶ ἐξομολογεῖται τὰς ἁμαρτίας του; "Ακουσε τὸν Κύριόν, ποὺ μᾶς βεβαιώνει: «Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς».

* * *

Πανάγαθε καὶ φιλάνθρωπε Κύριε. Ἡ βεβαίωσίς σου ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ἀπόλυτος κύριος καὶ ἐξουσιαστὴς τῶν πάντων πολλὴν ἐνίσχυσιν καὶ παρηγορίαν χαρίζει εἰς τὴν ψυχήν μας. Σοῦ ἀξίζει, Κύριε, ἡ ἀπόλυτος αὐτὴ ἐξουσία διότι σὺ εἶσαι ὁ δημιουργὸς τοῦ σύμπαντος, ὁ σωτὴρ καὶ ὁ λυτρωτὴς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἀξίωσέ μας, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, νὰ εἴμεθα ἰσοβίως ὑποτεταγμένοι εἰς σέ. Δεῖξε καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ κράτος καὶ τὴν ἐξουσίαν σου, συγχωρῶν τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἐνισχύων ἡμᾶς εἰς τοὺς πνευματικοὺς ἀγῶνας καὶ καταξιῶν ἡμᾶς τῆς οὐρανίου βασιλείας σου. Διότι εἰς σὲ πράγματι «ἐδόθη πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς».

ΧΡ. ΠΑΠΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

'Επίκαιροι σκέψεις δι' ἐπείγοντα ζητήματα

ΑΙΤΗΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

"Αρθρον τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. ΚΟΝΤΑΞΗ

Ἡ ἄνιση ἀπὸ μέρους τῆς ὑπεύθυνης ἡγεσίας τοῦ τόπου μεταχείρισις τῆς πρωτεύουσας ἔναντι τῆς ἐπαρχίας εἶναι ἀπελπιστικὰ ἀνησυχητική. Εἶναι κοινὴ διαπίστωση ὅτι ἡ ἐπαρχία ἔχει ἀπομονωθῆ μέχρι ἐγκαταλείψεως. Καὶ ἡ ἀπομόνωση αὐτὴ εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν παράδοξη νοοτροπία ποὺ δυστυχῶς ἐπεκράτησε στὸ τόπο μας ὥστε νὰ θεωρῆται ἡ πρωτεύουσα σὰν κάτι τὸ ταυτόσημο μὲ τὴν ἔννοια τοῦ κράτους, ἐνῶ ἡ ἐπαρχία σὰν κάτι ποὺ εἶναι ἀνάξιο καὶ ἀνεπίδεκτο προόδου.

Καὶ ἐνῶ γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς ἐπαρχίας ὑπάρχει σχέδιο γιὰ δημιουργία κέντρων ἔλξεως μὲ τὴν τόνωση τῆς βιομηχανικῆς καὶ λοιπῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος, γιὰ πνευματικὴ ἀφύπνιση τῆς ἐπαρχίας κανεὶς λόγος, καμμία σκέψις.

Ἡ ἐπαρχία ἔχει ἀράγε συνειδητοποιήσει, ὅσο χρειάζεται, τὴν πνευματική της ἀποτελμάτωση ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ θανασίμου μαρασμοῦ; Πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσουμε ὅσο κιὰν τοῦτο εἶναι ὀδυνηρό: ἡ ἐπαρχία (ἡ Θεσσαλονίκη ἔπαυσε νὰ ἀποτελῇ πνευματικὴ ἐπαρχία), στερεῖται σοβαρᾶς πνευματικῆς κινήσεως καὶ ζωῆς. Αὐτοδύναμη ἐπιστημονικὴ ζωὴ δὲν ἔχει ἡ ἑλληνικὴ ἐπαρχία. Ἡ περιθωριακὴ πνευματικὴ της ζωὴ τῆς ἔγινε μόνιμη κατάσταση. Ποῖος ἀναιρεῖ; Ἡ ἀπάνισις εἶναι δύσκολη. Ὀπωσδήποτε ὅμως πταίει ἡ παντελὴς ἔλλειψις κατανοήσεως ἀπὸ μέρους τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ πταίει καὶ ἡ ἐπαρχία, τοὐλάχιστον ἡ ἐπίσημη ἐκπροσώπησή αὐτῆς ποὺ μέχρι στιγμῆς ἔδειξε ὅτι δὲν ἔχει συνειδητοποιήσει τὶς ἀνάγκες ποὺ εἶναι καὶ ἀπαιτήσεις τῆς πνευματικῆς ἐρημιᾶς τῆς ἐπαρχίας γιατὶ δὲν διεξεδίκησε μὲ θέληση, πάθος καὶ νεῦρο τίποτε ποὺ νὰ φανερώνη τὴν συναίσθηση τῆς εὐθύνης της ἀπέναντι τοῦ πνευματικοῦ μέλλοντος τῆς φυλῆς. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπαρχία σὲ πεῖσμα τοῦ κράτους καὶ τῆς πρωτεύουσας προσπάθησε νὰ δημιουργήσῃ ἀπὸ τὸ μηδὲν αὐτοτελῆ λογοτεχνικὴ παραγωγή, ἀλλ' ἡ ἀξιοπρόσεχτη ἐξαίρεση ἔμεινε στὸ στάδιο τῆς συγκινητικῆς προσπάθειας. Δὲν νομίζω ὅτι τὸ πρόβλημα θὰ λυθῆ μὲ ἀπελπισμένους ἠρωϊσμοὺς ποὺ θὰ δίδουν τὸ «δικαίωμα» στοὺς πρωτευουσιάνους νὰ βαθμολογοῦν τὴν «προσπάθεια» μὲ συγκατάβαση γεμάτη προκλητικὴ εἰρωνία. Ἄλλωστε ὁ λόγος δὲν εἶναι γιὰ τὴν ἐξαίρεση, ὅσο γιὰ τὸν κανόνα. Δὲν εἶναι γιὰ τὴν λογοτεχνία μόνον, ὅσο γιὰ τὴν γενικώτερη πνευματικὴ καλλιέργεια.

Πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε τὴν διαίστωση ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς ἀνάγκης τῆς πνευματικῆς ἀφύπνησης τῆς παρχίας εἶναι σημαντικὸ καὶ ἐπιτακτικό. Θὰ πρέπει νὰ καταλάβουμε ὅτι τὸ πρόβλημα τῆς πνευματικῆς ἀναζωπυρώσεως τῆς ἐπαρχίας δὲν λύεται οὔτε μὲ τὶς φιλολογικὲς ἐπιφυλλίδες τῶν ἐφημερίδων οὔτε καὶ μὲ τὴν πενιχρὴ κίνηση δύο - τριῶν λογοτεχνικῶν σωματείων τὰ ὁποῖα φιλοδοξοῦν νὰ ἐκπροσωπήσουν τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν μεγάλων ἀστικῶν κέντρων. Λείπουν ἀπὸ τὴν ἐπαρχία οἱ ὅροι τῆς ἐπιστημονικῆς δημιουργίας καὶ τῆς πνευματικῆς καλλιεργείας τοὺς ὁποίους ἀντίθετα ἡ πρωτεύουσα προσφέρει ἀφθόνως. Πρέπει νὰ παύσῃ ἡ ἐπαρχία νὰ παραδέχεται τὴν ἐξουσιαστικὴ «αὐθεντία» τῆς πρωτεύουσας καὶ ἐξασφαλίζοντας νέους ὅρους ἰδιότυπης πνευματικῆς ζωῆς, νὰ δημιουργήσῃ αὐτόνομη πνευματικὴ κίνηση στὴν ἐπιστήμη, τὴν τέχνη καὶ τὰ γράμματα συναγωνιζομένη τὴν πρωτεύουσα. Ἔτσι ὁ ἀντίζηλος τῆς ἐπαρχίας θᾶρθῃ νὰ μεταβάλλῃ τὸν αὐτάρεσκο πρωτευουσιάνικο μονολογο σὲ δημιουργικὸ διάλογο.

* * *

Αἱ συνέπειαι τῆς πλάνης αὐτῆς γίνονται ὀδυνηρότερες γιὰ τὰ μεγαλύτερα ἐπαρχιακὰ κέντρα. Καὶ ἡ Πάτρα τὸ πρόσωπο τοῦ κόσμου τῆς Πελοποννήσου, εἶναι τὸ «μεγάλο» ἐπαρχιακὸ κέντρο, ποὺ ἔχει τὴν νόμιμη καὶ δίκαιη ἀπαίτηση νὰ γίνῃ πράγματι μεγάλο, νὰ ἀποκτήσῃ τοὺς ἀπαραίτητους ἀντικειμενικοὺς ὅρους ποὺ θὰ τῆς ἐξασφαλίσουν τὴν δυνατότητα νὰ ἀναπτύξῃ τὴν αὐτοδύναμη καὶ αὐτάρκη πνευματική της προσωπικότητα, νὰ προβάλῃ τὸ πνευματικό της δυναμικὸ καὶ νὰ συμβάλῃ μὲ τὴν ἰδιότυπη φυσιογνωμία της στὴν προκοπὴ καὶ προβολὴ τοῦ Νεοελληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Ἕνα Πανεπιστήμιον τῶν Πατρῶν, ἕνα Καλλιτεχνικὸν Κέντρον τῶν Πατρῶν (Πινακαθήκη, Θέατρον, Μουσεῖον, αἴθουσα συναυλιῶν), ἕνα Ἵδρυμα Πελοποννησιακῶν Ἐρευνῶν εἶναι τὸ χρέος τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας πρὸς τὸν κόσμον τῆς Πελοποννήσου, τὴν πανάρχαιη «Ἀκρόπολιν συμπάσης Ἑλλάδος» στὸ πλαίσιο τοῦ ὁποίου συνελήφθη ὡς ἰδέα γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν Πλήθωνα ἡ Νεοελληνικὴ Ἐθνικὴ Συνείδηση. Εἶναι τὸ αἴτημα τῆς Πάτρας, εἶναι τὸ αἴτημα τοῦ κόσμου τῆς Πελοποννήσου τοῦ ὁποίου ἀγνοεῖται ἡ πληθωρικὴ βουλητικότητα νὰ ἐκφρασθῇ καὶ νὰ συνειδητοποιηθῇ, εἶναι τὸ αἴτημα τοῦ Νεοελληνικοῦ Μέλλοντος.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΩΝΤΑΞΗΣ
Καθηγητὴς Γυμνασίου Θηλέων Ἀγρινίου

Εκδόσεις

ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

Ἐξεδόθη τὸ 9 (33) τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «Σήμερα» μὲ πλουσίαν ὡς πάντοτε ὕλην ἐγκυκλοπαιδικοῦ, φιλολογικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ περιεχομένου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων περιέχει τὰς μελέτας: Ὁμοιότητες καὶ διαφοραὶ τῶν διδύμων. Γιατὶ κελαϊδοῦν τὰ πουλιά. Ἡ μακροζωΐα ἐξασφαλίζεται μὲ τὸ γέλιο. Ἡ φωτογραφία εἶναι τέχνη ἀληθινή, ἢ ἀποτύμωμα χωρὶς ψυχή; Τὰ τελευταῖα ἐπιστημονικὰ νέα. Σελίδες ἀφιερωμένες στὸ Λασκαράτο γιὰ τὰ 150 χρόνια ἀπὸ τὴ γέννησή του, Σελίδες ἀφιερωμένες στὸν Κ. Χρηστομάνο γιὰ τὰ πενῆντα χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατό του. Σελίδες ἀφιερωμένες στὰ γράμματα, τὶς τέχνες, τὰ τελευταῖα ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης, τὸν ἀπόδημο ἑλληνισμό, τὴ θεατρικὴ κριτικὴ τοῦ κ. Ἀγγέλου Δόξα κ.λ.π.

«Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ»

Ἐκκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Μαΐου τοῦ περιοδικοῦ «Ὁ Κόσμος τῆς Ἑλληνίδος». Ἀπὸ τὰ περιεχόμενα: «Θαῦμα μὲ ψίχουλο ἀγάπης», τῆς κ. Ἑλ. Α. Ἀναστασιάδου, «Ἐσὺ καὶ ἡ ἰσορροπία τοῦ κόσμου» τῆς κ. Ἀγλ. Μπίμπη— Παπασπυροπούλου, «Ἀμπρόζι: "Ενας σύγχρονος σιωπηλὸς γλύπτης» τοῦ κ. Βασιλ. Λαζανᾶ, «Φέλιξ Μέντελσον» τῆς κ. Ἔφ. Καρδαρᾶ, «Ἡ πιτζάμα δὲν ἦταν γιὰ τὸν Τζαίημς», διασκευὴ τῆς κ. Εὐαγγελίας Κοτζιᾶ κ. ἄ.

Ποικίλη ἐνδιαφέρουσα ὕλη, σελὶς κινηματογραφικῆς κριτικῆς, ἡ στήλη τί μποροῦμε νὰ κάνωμε γιὰ σᾶς, ἀπόψεις ἐπὶ συγχρόνων ζητημάτων πλαισιώνουν τὸ νέον τεῦχος.

Η «ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ»

Τὴν 13ην Μαΐου θὰ κυκλοφορήσῃ πολυσέλιδη καὶ μὲ πλουσία ὕλη, ἀφιερωμένη στὴ γιορτὴ τῆς ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ ἡ Ἑλληνικὴ Σοσιαλιστικὴ Ἐπιθεώρηση «ΔΙΕΘΝΗΣ ΖΩΗ». Ζητήσατέ την ἀπὸ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων τὸν περιπτερά σας καὶ τὸν ἐφημεριδοπώλη

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΠΑΙΔΙΚΑΣ ΘΕΡΙΝΑΣ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΕΙΣ

Ἐκ τοῦ Κέντρου Κον. Προνοίας Ἀχαΐας ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς τὰς ὀργανωθησομένας, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Κέντρου τούτου, κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος παιδικὰς κατασκηνώσεις ἁρμοδιότητος Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας θὰ ἀποσταλοῦν α) παιδιὰ μὴ ἐργαζόμενα, ἡλικίας 7—14 ἐτῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῆς ἀπορίας των κριθησομένης παρὰ τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας (οὐχὶ βάσει τῶν περὶ ἀπορίας διατάξεων, ἀλλὰ βάσει κριτηρίων) καὶ τὰ ὁποῖα παρακολουθοῦνται ὑπὸ τῶν Ἰατρείων τοῦ Π.Ι.Κ.Π.Α. καὶ Ι.Κ.Α. καὶ β) ἐργαζόμενα τοιαῦτα ὡς καὶ φοιτῶντα εἰς νυκτερινὰς τεχνικὰς Σχολὰς καὶ τὰ ἀκοῦντα μικροεπαγγέλματα ἡλικίας 14—19 ἐτῶν.

Πρὸς τοῦτο καὶ ἵνα μὴ ἀποκλεισθοῦν τὰ πραγματικῶς ἔχοντα ἀνάγκην ἐξοχῆς παιδιὰ εἰδοποιοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενα ἰ οἰκογένειαι ὅτι ἡ ἐξέτασις τῶν παιδιῶν παρὰ τῶν Ἰατρείων Π.Κ.Π.Α. καὶ Ι.Κ.Α. θὰ ἐνεργῆται διὰ μὲν τὰ ἠσφαλισμένα τοῦ Ι.Κ.Α. καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατὰ τὰς ὥρας 4,30 μ.μ. εἰς τὰ Πολυϊατρεῖα ΙΚΑ (Παιδιατρικὸν) διὰ δὲ τὰ μὴ ἐγγεγραμμένα καθ' ἑκάστην Τρίτην — Παρασκευὴν μ. εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζώνος 42 Ἰατρεῖα Π.Κ.Π.Α.

2) Τὰ ἐνδιαφερόμενα ἐργαζόμενα παιδιὰ δέον ὅπως διέλθουν ἐκ τοῦ Κέντρου Κοιν. Προνοίας (Μαιζώνος 62) προσκομίζοντα τὰ μὲ ἐγκρίσεις εἰς τὸ ΙΚΑ τὸ ἀσφαλιστικὸ βιβλιάριον ἢ ἐλλείψει τούτου βεβαίωσιν τοῦ ἐργοδότου ὅτι ἐγγεγραμμένην διὰ τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, τὰ δὲ φοιτῶντα εἰς νυκτερινὰς τεχνικὰς Σχολὰς βεβαίωσιν τῆς Σχολῆς εἰς τὴν ὁποίαν φοιτοῦν.

Προκειμένου περὶ παιδιῶν ἀπορῶν, ἐπιτρέπεται στιλβωταί κ.λ.π.) ταῦτα νὰ ὑποβάλλουν σχετικὴν ἀναφορὰν δηλώσιν τοῦ ἀσκουμένου ἐπαγγέλματος

ΑΠΟΞΗΡΑΝΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΕΙΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ

Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος

δύσκολα θὰ πίστευε ὅτι μποροῦσε νὰ γίνῃ μιὰ εὔφορη πεδιάδα μὲ σταροχώραφα, μὲ λιβάδια, μὲ ἀγροικίες καὶ γραφικὲς ἐκκλησίες.

Βέβαια ἐπιθυμία ἦταν ὅπως ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἀποξήρανση τῆς πεδιάδας γίνῃ μέσα σ' αὐτὸ τὸ χρόνο, ἀλλὰ ὅσο εὔκολο εἶχαν νὰ λέγεται τόσο δύσκολο εἶναι νὰ γίνεται, γιατὶ ὅταν λέμε «ἔδαφος» ἐννοοῦμε κάτι στερεὸ ποὺ νὰ μπορῆ κανεὶς νὰ σταθῆ, ἀλλὰ τὸ νέο ἔδαφος ποὺ ἀποκομίλύθηκε δὲν ἦταν ἄλλο, παρὰ μία βορβορώδης μάζα ποὺ δὲν μποροῦσε οὔτε ἕναν ἄνθρωπο νὰ κρατήσῃ, πολὺ δὲ περισσότερο δὲν μποροῦσαν νὰ σταθοῦν καὶ νὰ κινηθοῦν τὰ ἀναγκαῖα μηχανήματα, ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀνοίξουν τὰ ἀποστραγγιστικὰ καναλία ἢ ἄλλα μεταφορικὰ μέσα ποὺ χρειάζονταν γιὰ τὶς σχετικὲς μεταφορές, γιαὐτὸ πρὶν ἀκόμη τελειώσῃ ἡ ἀπομάκρυνση τῶν νερῶν τῆς νέας πεδιάδας, οἱ Ὁλλανδοὶ μὲ τὴν πεῖρα ποὺχαν, ἀπὸ προηγούμενες σχετικὲς ἐργασίες, ἄρχισαν νὰ χαράζουν καὶ νὰ ἀνοίγουν τὰ κύρια ἀποστραγγιστικὰ κανάλια μὲ πλωτοὺς ἐκσκαφεῖς καὶ ἔτσι μετὰ τὴν ἀπομάκρυνση τῶν νερῶν. Ἔμειναν αὐτὰ τὰ μεγάλα κανάλια μὲ νερό, ὥστε ἐχρησίμευαν σὰν οἱ πρῶτοι πλωτοὶ δρόμοι γιὰ μεταφορὲς ὑλικῶν καὶ ἐργαλείων, ἐκτὸς ποὺ κυρίως βοήθησαν γιὰ τὴν προώθηση τοῦ νεροῦ στὶς ἀντλίες ἐξαντλήσεως. Λίγο—λίγο μὲ τὴν πρόοδο τῆς ἀποστραγγίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ σὰν ἄρχισε νὰ γίνεται αὐτὸ ἀρκετὰ συμπαγές, ἄρχισε ἡ κατασκευὴ δρόμων, στὴν ἀρχὴ βέβαια μὲ ἀτέλειες ἴσα ποὺ νὰ μποροῦν νὰ γίνουν τὰ πρῶτα ἀναγκαῖα καὶ στοιχειώδη ἔργα τῆς ἀποστραγγίσεως καὶ μὲ τὴ πρόοδο τῆς ἀποξηράνσεως αὐτοὶ οἱ δρόμοι τελειοποιήθηκαν, μπῆκαν στὸ ἔργο εἰδικὲς μηχανὲς καὶ ἔτσι συνολικὰ ἀνοίχτηκαν 40.000 χιλιόμετρα ἀποστραγγιστικὰ αὐλάκια ποὺ μὲ τὸ καιρὸ τὰ μετέτρεψαν σὲ ὑπόγεια καὶ ἔτσι πέτυχαν μία ἀποξήρανσι τοῦ ἐδάφους σὲ βάθος καὶ μία ταχυτάτη ἀφαλάτωσί των.

Ἀπὸ τὶς δοκιμὲς ποὺχαν γίνῃ στὴ δοκιμαστικὴ πεδιάδα τῶν 40 ἑκταρίων λύθηκαν πολλὰ προβλήματα, σχετικὰ μὲ τὸ εἶδος τῶν καλλιεργειῶν στὴ πρώτη περίοδο καὶ ποὺ μὲ τὴ βαθμιαία ἐλάττωσι τῶν ἁλάτων, βρέθηκε τελικὰ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν συνήθων καλλιεργειῶν, μὲ τὴ φύσι τῶν ἀναγκαίων λιπασμάτων, τὶς ἀποστάσεις τῶν αὐλάκων ἀποστραγγίσεως κι' ἄλλα. "Ολες αὐτὲς οἱ λύσεις ἐφαρμόστηκαν σὲ μεγάλη κλίμακα στὴ νέα πεδιάδα καὶ ἀπάνω σαὐτὴν βρῆκαν τὴ λύση τους καὶ ἄλλα σχετικὰ προβλήματα, ποὺ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ μελετηθοῦν στὴ δοκιμαστική. Ἀλλὰ δὲν φτάνει νὰ ἐξυγιανθῆ καὶ νὰ δημιουργηθῆ τὸ κατάλληλο γιὰ καλλιέργεια ἔδαφος, πρέπει πάνω σαὐτὸ νὰ δημιουργηθοῦν σύγχρονοι δρόμοι, χωρία, ὑδραυλικές, ἠλεκτρικὲς καὶ τηλεφωνικὲς ἐγκαταστάσεις, γέφυρες, γιατὶ οἱ δρόμοι κόβονται ἀπὸ ἀρκετὰ κανάλια κ.λ.π. Σήμερα στὴν πεδιάδα τῆς Βιρινγκερμέερ εἶναι ἐγκατεστημένες 53 σύγχρονες γέφυρες ποὺ πολλὲς ἀπ' αὐτὲς εἶναι κινητές, γιὰ ν' ἀφήνουν ἐλεύθερο τὸ πέρασμα σὲ εἰδικὰ πλοῖα καὶ ρυμουλκά, ποὺ μέσω τῶν καναλιῶν κάνουν μεταφορές.

Σ' αὐτὴ τὴ πεδιάδα ὑπάρχουν 511 ἀγροτικὲς ἐπιχειρήσεις γιὰ ποικίλες καλλιέργειες, ποὺ ἡ κάθε μιὰ τους διαθέτει καλλιεργήσιμη ἐπιφάνεια ἀπὸ 10 ἑκτάρια (100 βασιλ. στρέμ.) ἕως 80 ἑκτ. (800 βασιλ. στρέμ.). Κτίστηκαν δὲ ἀγροικίες ποὺ ἑνῶ ὅλες τους ἔχουν τὸν ἴδιο τύπο καὶ ὄγκο, ἀπὸ πλευρᾶς ἀρχιτεκτονικῆς παρουσιάζουν μερικὲς παραλλαγὲς γιὰ νὰ ἀποφεύγεται ἡ μονοτονία, ἀλλὰ καὶ γιὰ λόγους ψυχολογικούς.

Αὐτὲς οἱ ἀγροικίες ἀνταποκρίθηκαν στὶς σύγχρονες ἀπαιτήσεις πολιτισμοῦ καὶ ἔχουν τραβηχτῆ ρό, σύγχρονες ὑγιεινὲς ἐγκαταστάσεις, ἠλεκτρικὸ ρεῦμα καὶ τὴ ρισσότερες φορὲς καὶ τηλέφωνο. ἐιοσημείωτο εἶναι ὅτι οὔτε ἕνα ἐργοστάσιο ἔχει πουληθῆ στοὺς κατοίκους γητὲς ποὺ ἔχουν διαλεχθῆ μὲ τὴ λη προσοχή, ἀλλὰ τὰ ἔδωσαν ἔχουν παραχωρηθῆ ὑπὸ ἐνοικίασιν μένου ἰδιοκτησία τῆς κοινότητος ὥστε οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ἀνάγκη νὰ μὲ τὴ πεῖρα ποὺ ἀποκτοῦν μὲ τὴ παρακολούθηση τῶν ἀποτελεσμάτων μεθόδων, τοὺς καθοδηγοῦν εἴδος καὶ τὸν τρόπο καλλιέργειας ὥστε νὰ πετυχαίνουν τὴ μέγιστη ἀπόδοση. Στὰ τρία χωριὰ ποὺ ἔγιναν δημιουργηθῆ μέσα στὴν πεδιάδα ἔχουν ἐγκατασταθῆ οἱ ἀκόλουθες Δημόσιες Ἀρχὲς, ἐκπαιδευτικὰ θρησκευτικὰ ἱδρύματα, τὰ